

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Barcelona (Hiszpania) w dniu 20 marca 2013 r. — Bright Service S.A. przeciwko Repsol Comercial de Productos Petrolíferos S.A

(Sprawa C-142/13)

(2013/C 178/02)

*Język postępowania: hiszpański***Sąd odsyłający**

Audiencia Provincial de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym*Strona powodowa:* Bright Service S.A.*Strona pozwana:* Repsol Comercial de Productos Petrolíferos S.A.**Pytania prejudycjalne**

1) Podczas badania porozumienia wertykalnego zawierającego zobowiązanie do niekonkurowania, które obowiązywało na dzień 31 maja 2000 r. i które spełnia przesłanki ustanowione w rozporządzeniu nr 1984/83 ⁽¹⁾, a nie spełnia przesłanek wyłączenia z rozporządzenia nr 2790/1999 ⁽²⁾, ponieważ dostawca będący stroną porozumienia posiada udział w rynku przekraczający 30 % (art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 2790/1999) i ponieważ okres obowiązywania klauzuli o zakazie konkurencji przekracza pięć lat, a towary objęte porozumieniem są sprzedawane przez nabywcę z lokali i terenów, które nie są własnością dostawcy [art. 5 lit. a) rozporządzenia nr 2790/1999]:

a) Czy art. 12 ust. 2 rozporządzenia nr 2790/1999 należy interpretować w ten sposób, że począwszy od dnia 1 stycznia 2002 r. porozumienie i — w szczególności — klauzula o zakazie konkurencji nie są objęte wyłączeniami z tych rozporządzeń (nr 1984/83 i 2790/1999) i należy indywidualnie badać ich zgodność z art. 81 ust. 1 TWE?

b) Czy też art. 12 ust. 2 rozporządzenia nr 2790/1999 należy interpretować w ten sposób, że do opisanego

porozumienia należy stosować pięcioletni maksymalny okres obowiązywania klauzuli o zakazie konkurencji przewidziany w art. 5 lit. a) rozporządzenia nr 2790/1999, w następstwie czego porozumienie i — w szczególności — klauzula o zakazie konkurencji są od dnia 1 stycznia 2002 r. objęte nowym terminem pięcioletnim, który upływa w dniu 31 grudnia 2006 r.?

c) Czy wreszcie art. 12 ust. 2 rozporządzenia nr 2790/1999 należy interpretować w ten sposób, że porozumienie zawierające zobowiązanie do niekonkurowania jest od dnia 1 stycznia 2002 r. objęte nowym terminem pięcioletnim, który upływa w dniu 31 grudnia 2006 r., w wypadku gdy pozostający na dzień 1 stycznia 2002 r. okres ważności zobowiązania do niekonkurowania nie przekracza pięciu lat, natomiast nie jest objęte wyłączeniami i jego zgodność z art. 81 ust. 1 TWE podlega indywidualnemu badaniu w wypadku, gdy pozostający na dzień 1 stycznia 2002 r. okres ważności zobowiązania do niekonkurowania przekracza pięć lat?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji z dnia 22 czerwca 1983 r. w sprawie stosowania art. 85 ust. 3 Traktatu do określonych kategorii wyłącznych umów sprzedaży (Dz. U. L 173, s. 5)

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 Traktatu do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych (Dz.U. L 336, s. 21)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 21 marca 2013 r. — VDP Dental Laboratory NV, Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-144/13)

(2013/C 178/03)

*Język postępowania: niderlandzki***Sąd odsyłający**

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: VDP Dental Laboratory NV, Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 17 ust. 1 i ust. 2 szóstej dyrektywy⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że wówczas, gdy przepis prawa krajowego przewiduje wbrew dyrektywie zwolnienie (w związku z czym wykluczone jest prawo do odliczenia podatku naliczonego) podatnik może powołać się na art. 17 ust. 1 i 2 szóstej dyrektywy i ma w związku z tym prawo do odliczenia podatku naliczonego?
- 2) Czy art. 143 lit. a) i art. 140 lit. a) i b) dyrektywy w sprawie VAT 2006⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że zwolnienia z podatku VAT ustanowione w tych przepisach nie mają zastosowania do przywozu i wewnątrzwspólnotowego nabycia protez dentystycznych? W przypadku odpowiedzi przeczącej: Czy zwolnienia są wówczas uzależnione od dokonania dostaw protez dentystycznych z zagranicy przez dentystę lub technika dentystycznego lub na rzecz dentysty lub technika dentystycznego?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresny sąd Bardejov (Republika Słowacka) w dniu 26 marca 2013 r. — Pohotovosť s.r.o. przeciwko Ján Soroka

(Sprawa C-153/13)

(2013/C 178/04)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Okresny sąd Bardejo

Strony

Strona skarżąca: Pohotovosť s.r.o.

Strona pozwana: Ján Soroka

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumen-

ckich (zwaną dalej „dyrektywą 93/13/EWG”) ⁽¹⁾, w związku z art. 47 i 38 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, iż stoi ona na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, takim jak rozważane w niniejszym przypadku, wykluczającym, aby osoba prawna, której celem działalności jest ochrona praw konsumentów uczestniczyła w postępowaniu egzekucyjnym w charakterze interwenienta po stronie konsumenta, wobec którego prowadzona jest egzekucja w celu zwrotu wierzytelności wynikającej z umowy konsumenckiej, przy czym konsument nie jest reprezentowany przez adwokata.

- 2) Czy przepisy Unii Europejskiej cytowane w pierwszym pytaniu powinny być interpretowane w ten sposób, że zostaje naruszone podstawowe prawo do ochrony sądowej konsumenta i interwenienta w postępowaniu w rozumieniu art. 47 Karty praw podstawowych, jeżeli w postępowaniu egzekucyjnym nie została dopuszczona do udziału w charakterze interwenienta osoba prawna, której celem działalności jest ochrona praw konsumentów, a konsument nie jest reprezentowany przez adwokata.

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 27 marca 2013 r. — Staatssecretaris van Financiën przeciwko X BV

(Sprawa C-154/13)

(2013/C 178/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: Staatssecretaris van Financiën

Druga strona postępowania: X BV

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 140 lit. a) i b) dyrektywy [2006/112] ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że ustanowione w tym przepisie zwolnienie z podatku VAT nie ma zastosowania do wewnątrzwspólnotowego nabycia protez dentystycznych? W przypadku odpowiedzi przeczącej: Czy zwolnienie jest w takim razie uzależnione od warunku dokonania dostaw protez dentystycznych z zagranicy przez dentystę lub technika dentystycznego lub na rzecz dentysty lub technika dentystycznego?